

Οι δημόσιοι χώροι (δρόμοι, πάρκα, πλατείες) είναι τόποι όπου μπορούμε να συναντηθούμε, να επικοινωνήσουμε, να πράξουμε από κοινού. Εκεί δε χρειάζεται να πληρώνουμε ή να είμαστε ντυμένοι κάπως, να ακολουθούμε τις προσαγές της μόδας ή να καταναλώνουμε παθητικά.

Στους δημόσιους χώρους, δημιουργείται η έννοια της κοινότητας και της αλληλεγγύης. Σε αυτούς πραγματοποιούνται όλες οι επαναστάσεις και οι εξεγέρσεις. Αυτά τα μεγάλα λαϊκά πανηγύρια όπου το πλήθος συνειδητοποιεί τη δύναμη του και καθορίζει, έστω και εφήμερα, τη ζωή του.

Αυτές οι καταστάσεις, μικρές οι μεγάλες, αποτελούν πάντα πρόβλημα για την Εξουσία, καθώς χάνει την επιρροή της πάνω στα πλήθη. Έτσι πάντα προσπαθεί είτε με πλάγιους τρόπους, είτε με την ωμή βία να τις περιορίσει.

Σήμερα οι δημόσιοι χώροι περνούν στα χέρια των λίγων οικονομικά ισχυρών για να γίνουν εμπορικά κέντρα, επιχειρησιακά πάρκα, οδικοί άξονες. Οι μπάτσοι με επιχειρήσεις «σκούπα» διώχνουν όσους χαλάν την εικόνα της αποστειρωμένης πόλης. Το life-style επιτάσσει το μάντρωμα σε κλαμπ χωρίς τη δυνατότητα επικοινωνίας και με τιμές που θυμίζουν ληστεία.

Η παραμόρφωση των δημόσιων χώρων δεν είναι αποκλειστικά δικιά μας εύθηνη. Μια κλίκα από αφεντικά, επιχειρηματίες, κυβερνήτες... εκμεταλλεύεται ότι μας ανήκει. Είναι στο χέρι μας να πάρουμε πίσω τους δρόμους.

Η αυτοοργάνωση εδώ και πολλά χρόνια εντάσσεται στη διάθεση των ανθρώπων που προσπαθούν να δημιουργήσουν καταστάσεις και δρώμενα που να έχουν μια εικόνα διαμαρτυρίας προς την μαζικότητα της κοινωνίας και να προτείνει το εναλλακτικό και φυσικά να στηρίζεται στις δυνάμεις της και στη διάθεση αυτών των ανθρώπων και όχι σε κοινωνίες θεάματος (Μ.Μ.Ε., εμπορευματοποίηση, κατανάλωση).

Η αυτοοργάνωση έχει μια μορφή εκδήλωσης, που ονομάζεται **D.I.Y.** (Do It Yourself). Αυτή η μορφή εκδήλωσης δημιουργεί τις εναλλακτικές εκδόσεις βιβλίων/ δίσκων, δημιουργία συναυλιών και άλλα δρώμενων (θεατρικά, προβολές κτλ.). Η όλη αυτή κατάσταση είναι μια στάση ζωής, για άλλους ασήμαντη και γι' άλλους τρόπος έκφρασης.

Έτσι φτάνουμε και στην κριτική αυτής της στάσης ζωής, η οποία κατακερματίζεται και διαλύεται λόγω της διχόνοιας που υπάρχει μεταξύ των ανθρώπων που την απαρτίζουν, η οποία σπέρνεται από εξωγενείς παράγοντες. Επίσης έχει δημιουργηθεί μια ανακυκλώσιμη μιζέρια που βρίσκει καταφύγιο στις κλίκες που έχουν δημιουργηθεί μέσα σε αυτήν την underground σκηνή.

Με λίγα λόγια είναι παράλογο ένας τρόπος ζωής που πηγάζει από τα παραπάνω (βλ. αυτοοργάνωση, **D.I.Y.**, underground) να διοχετεύει αυτά που κατακρίνει ή κρίνει.

Προσπαθούμε να δημιουργήσουμε δρώμενα που να προωθούν την ενότητα μας.

